

סגן י"ר הסתדרות הסטודנטים בירושלים (למטה) מצא קרש

קפיצה חדש לעשיית קאריירה פוליטית: הוא פועל נגד

התחברות בין סטודנטים ערביים וסטודנטיות יהודיות

למטה טוהר הגדע!

מספר ח"כים, כדי לגייס גם אותם למאבק למען טוהר הגזע. מתריע שיף על הסכנה הנשקפת לעם ישראל מתופעה זו, שאיש מלבדו, משום-מה, לא מקדיש לה תשומת-לב.

הישראליות, אליבא דשיף, מחוסנות מד בחינה נפשית וגופנית מפני הפיתוי. אבל לא כן הצעירות היהודיות המגיעות מחו"ל, כדי ללמוד באוניברסיטות ישראל. בנות אלו, כותב שיף בהמשך מכתבו, "שהוריהן שולחים אותן ארצה כדי להצילן מהתבוה ללות בגולה, נופלות כטרף קל בידי אזר-חיים וסטודנטים ערבים הבאים מכפריהם לבלות את לילותיהם במעונות שלנו".

ויש לו, לשיף, גם תיאוריה כיצד מצד ליחים הערבים לפתות את בנות ישראל: "בנות צעירות אלו הולכות שולל אחר הקסם המזרחי ורובן ככולן חוזרות מרומות ומאוכזבות חזרה לביתן".

אבל שיף לא מסתפק באיתור הדליקה. יש לו גם הצעות לכיבוייה. הוא לא מציע, למשל, להפעיל את המיטרה כדי לעצור סטודנטיות יהודיות המתרועעות עם ערי-בים, לעומת זאת הוא סבור, כי הפתרון הוא בהחזרתן לבתיהן בחו"ל. כתב שיף במכתבו לנשיא האוניברסיטה: "יש לש-קול בכובד-ראש את כל נושא הבאתן של בנות אלו מחו"ל ארצה, שכן באחריותנו חינוכן והשבתן להוריהן, לעם היהודי, ולא לאנשים שבורים המחונכים על עקרונות האמנה הפלסטנינית. בטוח אני כי כבודו, שפעל כה רבות במאבק על הקמת מדינת-ישראל וייצוגה בחו"ל, יעשה מירב המא-

סטודנט קאסם
מתריע ישראליות

סטודנטית ליוה
קשיים חברתיים

סטודנט דשאר
התחלה מהצד הפוליטי

מצים לתקוף את הבעייה הכאובה הזאת בדחיפות.

סוד הקסם המזרחי

ב לישבתו, שבמישרדי אגודת ה-סטודנטים בירושלים, היה משה שיף מוכן להסביר ביתר פירוט את סוד הקסם המזרחי, באמצעותו מצליחים הסטודנטים הערבים להפיל ברשתם את הסטודנטיות היהודיות.

"אולי זה לא היופי המזרחי שלהם", הס-ביר, "אלא האופי המזרחי. הם מתנהגים אל הבנות האלה יפה. הם עושים עליהן יותר רושם. רובם מקבלים מילגות-לימודים ואז הם יכולים להרשות לעצמם לנסוע במכוניות מפוארות. הסטודנטיות הללו, שלרובן אין בכלל מושג על יהדות, וש-ראו בקושי בחו"ל יהודי אחד, אינן מוד-עות לבעיות פה. כשהן באות לכאן הן אפילו לא יודעות שיש פה סטודנטים ער-בים ויהודים. ואנחנו? אנחנו לא משת-רים לים לנהוג עמן יפה. אנחנו האשמים בזה." "כן, משהן רקוב בממלכת דנמרק", נסחף משה שיף בהתלהבות, במליחמת הקודש שלו, והוא מתכוון בדבריו למה שמתחולל בין כתלי מעונות הסטודנטים באוניברסיטה העברית. "לכל הסטודנטים היהודים יש תחושת-אשם, על שלא עשינו די כדי לשלב את הבנות היהודיות האלה בתוכנו. כסטודנטית כזו מגיעה לארץ, השאלה היא מי לוקח אותה קודם: הסטודנט ה-יהודי לקיבוץ, או הסטודנט הערבי לכפר הערבי. יש תחרות, כמו בחברה הליברא-לית על הצרכן. מנצח זה שעושה פירסומת יותר טובה."

(המשך בעמוד 58)

עסקן סטודנטים שיף

ב דים בצוותא סטודנטים יהודים וערבים. ללמוד, מילא. עם זה עוד מוכן סגן היו"ר להשלים. אבל מסתבר, לטענתו, שהסטודנטים הערבים באוניברסיטות יש-ראל אינם מסתפקים בלימודים, או בפעי-לות חברתית ופוליטית בתחומי הקאמפ-וסים. הם מעזים גם להתרועע ולבלות עם סטודנטיות יהודיות.

על כך לא היה משה שיף מוכן להבליג. הוא התנדב להתייצב בפרץ, מול הסכנה הנוראה. במכתב ששיגר לא מכבר לנשיא האוניברסיטה העברית בירושלים ולדיקאן האוניברסיטה, תבע שיף פעולה נמרצת מצד שילטונת האוניברסיטה נגד התופעה הפסולה.

האישי נמצא בדמותו של משה שיף, סגן יו"ר אגודת הסטודנטים באוניברסיטה ה-עברית בירושלים. שיף (26), תלמיד השנה הרביעית לרפואת שיניים, חובש כיפה ובעל זיפי זקן עראפאתיים, שנבחר לכה-נול לפני כשנה ברשימת "קסטל", גילה כי נותרה עדיין חזית פרוצה בה לא התיי-צב איש להגנת קודשי האומה. זוהי החזית של הקאמפוסים באוניברסיטות. בהם לומ-

הכבוד הלאומי, שהשתררה מאז המה-פך הפוליטי במדינה, חסר היה רק מי שייצא להגנת הכבוד הנשי היהודי המחוי-לל. זאת היתה רק שאלה של זמן. עד שיימצא האיש שיקום ויזעיק את דעת-הקהל נגד התופעה הנוראה של בנות-ישראל-כשרות המתרועעות, רחמנא ליצלן, עם ערבים.

רשימת קסטל בבחירות להסתדרות הסטודנטים היתה מורכבת מעסקני הליכוד, המפד"ל וד"ש.